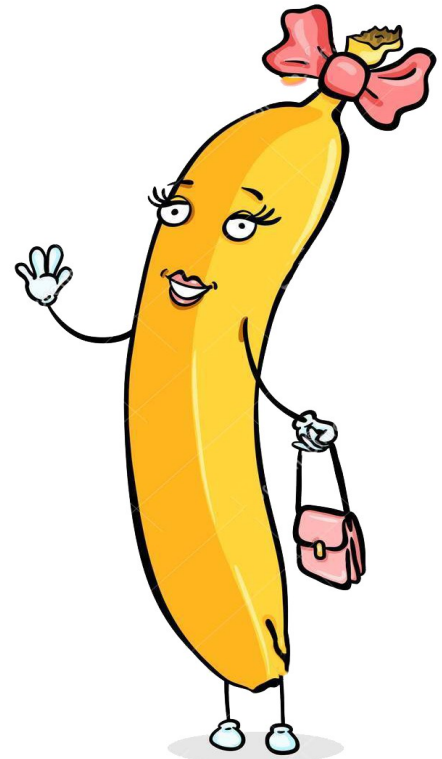

Το ταξίδι της τροφής

« Το ταξίδι της ζούγκλας »

Δύο φίλοι, το λιουκόζο και η λιανόνα, πήγαν για το Νέντεκι Γύθενμα. Βαθικά, η λιανόνα ζέπει πολλά γι αυτό, για το λιουκόζο δεν έχει ιδέα. Αλλά η λιανόνα δε θέλει να σου πει τίποτα.

- Έλα, πες μου για το Νέντεκι Γύθενμα, έλεγε όλη μέρα το λιουκόζο στην λιανόνα. Η λιανόνα δεν ήθελε.

Όπως μία μέρα, ένα αγράμμι του Γουζιού άνοιξε το ψυγείο για να πάρει να φάει κάτι επειδή πεινούσε. Άνοιξε το ψυγείο, πήρε μία λιανόνα, μη ζέροντας πως είναι άγουρη, και πήγε να τη φάει. Μόλις ένωγε πως ήταν άγουρη, την έπευσε. Έκλεισε το ψυγείο και πήγε να πάρει μία αν' έξω και τη ζύνη. Έπυχε να παύσει τη ζωή του λιουκόζου!

Μετά από μία ώρα, το λιουκόζο χύρισε να βρει την λιανόνα, μα δεν τη βρήκε. Ναυκόβηθη. Άρχισε να ψάχνει από δω κι από κεί, χωρίς αποτέλεσμα. Δεν εμφανιζόταν. Ύστερα βρέθηκε το λιουκόζο: "Αν είναι στην τσουλέτα, θα έχει ευκαιρία να μου πει για το Νέντεκι Γύθενμα. Έπυχε τρέχατο αν' την τσουλέτα και τη φώναζε.

- Λιανόνα, που είσαι; Λιανόνα!

- Ξίφαι στον υνόλο, αποκρίθηκε η λιανόνα.

- Ξέρον υνόλο; Πως και θυμήθηκε αυτό να παύσει το καζανάκι;

- Έλα, άβε τις παυτολογίες τώρα κι έλα.

- Πως;

- Φαχίκευ από αν' έρωτο.

- Τι;!

- Μην ανησυχείς, είναι από: Μόλις βε βίλει τις βρε βράβα του, θα μεταπαρείς βε λιουκόζια. Μετά θα παύεις αν' τον οίκοπόγο για να ληεις βρε βράβα και να ληεις χυλός. Αργότερα θα ληεις βρε τένος ένερο που θα βε οδηγίσει 'ο παύ και αυτό θα είσαι βε τερκάνη. Ας ελπίσουμε πως θα παύσει το καζανάκι.

- Ο παύ θα πάω, θα έρω αύριο.

Κι έτσι πήγε βρε κουί του, όπου ήταν φίλος. Ευτυχώς, μετά από Νέντεκιά ληίκε η βράβα των παύτων που ζούσαν εκεί. Άνοιξε το καζάκι του κουτού. Ξέρον αργή, νόησε πως δεν είχε ούτε ένα, αλλά όταν πήγε να το πιύει για

να το βάλει γενν ανακτόνων, βπικε το φινιρόκο και το 'παγε'. Όταν έγινε φρουκτιά, του άπεσε το ιδρω και στον οίκοπαγο. Αλλά όταν έγινε χυτός...

Την επόμενη μέρα, η μάνα είχε γενν ζαχαρέα. Τον άγιστον, βυλαγιστον και το φινιρόκο, έηριζω πως αυρι θα είναι επιτεές άκομο και ηταν. Νάσσε το καζανάκι, είχε το φινιρόκο στον υνάωλο και ακαδιάβεντε με εν φραυάια.

και κανως έτσι ζελεώνει η γεωπια μας. Με μια στανέπαση γηία

Νεγέτη

